

עיר האור האיטלקית

הקהילה הרוחנית דמנהור,
"העיר של האור" שבצפון
איטליה, מונה כ־500 תושבים
קבועים ומקיימת צורת חיים
המבוססת על ערכים אתיים

ורוחניים במטרה לקדם את ההתעוררות של התודעה האנושית. היא ידועה בעיקר
במקדשי האנושות שיצרה מתחת לפני האדמה, המנציחים את ההתפתחות
של העולם ואת תחייתה הרוחנית של האנושות. רינה בן־עמי ביקרה בדמנהור ומתארת את החוויה
כביקור בפלנטה אחרת ואת פעילות הקהילה כמעוררת השראה לאפשרות של מימוש הרוח באדמה

דמנהור, קהילה רוחנית החיה בעמק פסטורלי בצפון איטליה, ידועה בעיקר בשל
היצירה האמנותית והארכיטקטונית הייחודית שיצרה - "מקדשי האנושות"
(Temples of Humankind), שיש המכנים אותם "הפלא השמיני בעולם".
המקדשים הם מתחם של חדרים ואולמות מתחת לפני האדמה והביקור בהם הוא
כמו ביקור בפלנטה אחרת.

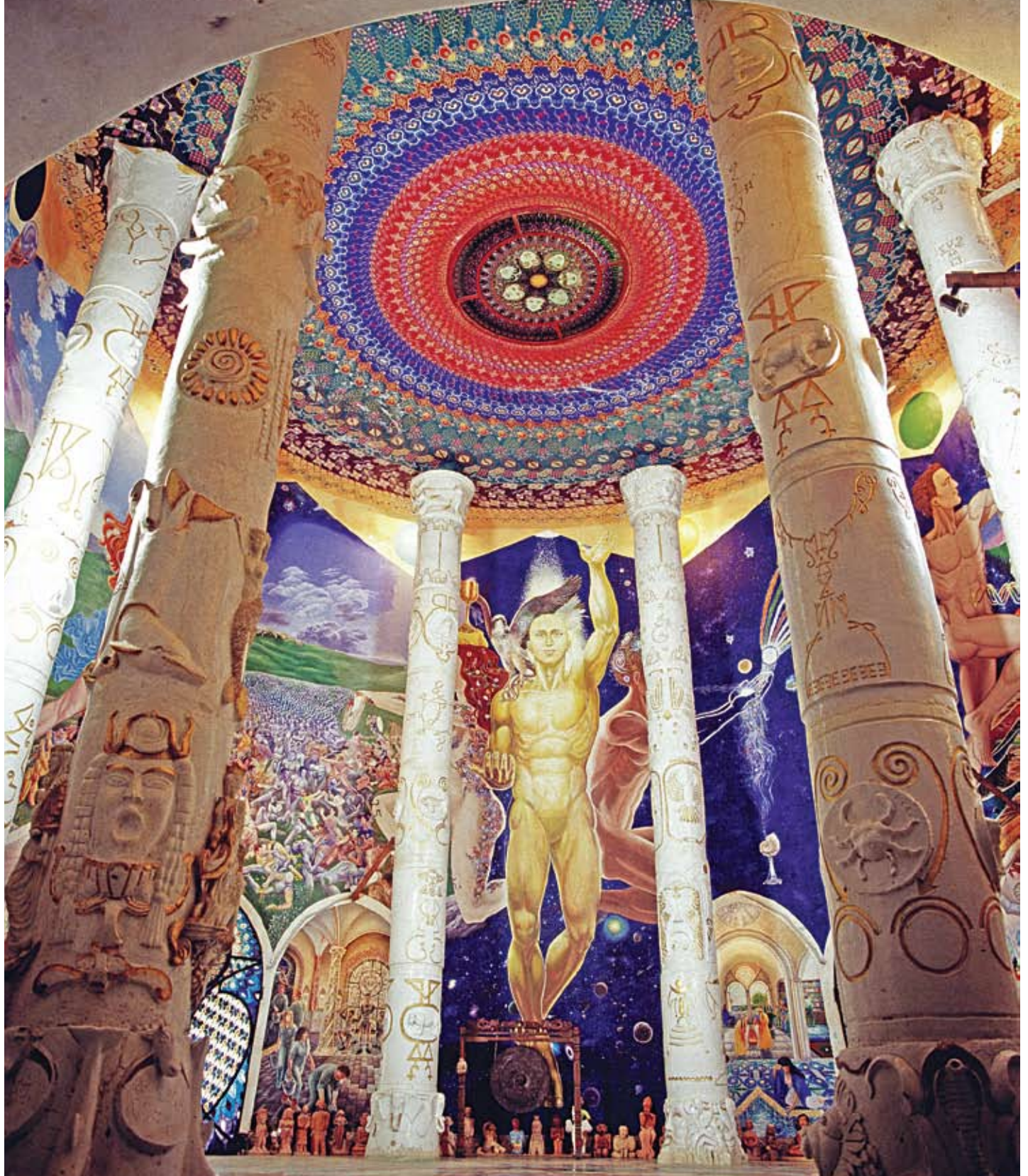

מאת: רינה בן־עמי

ואולם, לפני שנגיע לשם, בואו נברר תחילה מי הם הדמנהורים, לשם מה הם התקבצו יחדיו, מה
מחזיק ומחזק אותם במשך כ־40 שנה ומה ההבדל בינם ובין קהילות רוחניות אחרות בעולם?
זהו אתגר לא פשוט, להציג את דמנהור בכתבה שתחומה בזמן ובמילים, שכן ככל שהתבוננתי
בקהילה כך מצאתי עולם דינמי עצום, המורכב מאינספור עולמות נוספים בתוכו, על רובדיהם
הגלויים והסמויים. דמנהור, בעיניי, היא מסע אינסופי של גילוי וחשיפה של האנושות והעולם.

העידן החדש של האנושות

הכול התחיל בחזון של אדם אחד ששמו **אוברטו אייראודי**. אייראודי, שכונה "פלקו"
(בעברית: "נץ", "בז"), נולד באיטליה בשנת 1950 ונפטר ב־2013. מספרים שהוא היה מעין

אולם האדמה העליון, מקדשי האנושות

אורניטוריקו פלאטאנו: "האתגר של כל בני האדם הוא להבין שלכולנו יש שורש משותף, גם אם האמונות שלנו שונות. דווקא השונות בינינו היא שמאפשרת לנו להעניק ערך לאחרים. בדמנהור אנחנו רואים בכך אהבה, שאותה אנחנו מבקשים לבטא גם במעשים. מקדש האנושות, למשל, הוא מקדש של האנושות כולה, ולא של היבט אחד שלה, מכיוון שכל היבט מהאנושות חשוב, מיוחד ובעל ערך באינטגרציה של נשמתה"

מעגל האבנים

המנוך, מקדשי האנושות

ומברכים אותי ב-"Con Te" (בעברית: "אני איתך"). מאוחר יותר הם מסבירים שחייהם מתבססים על הענקת משמעות לדברים, לכל הדברים. מפגש בין אנשים משמש הזדמנות להיזכר בטבענו האלוהי המשותף, ולפיכך הם אינם משתמשים במילים "היי" או "צ'או". "מנקודת המבט הזאת, כל דבר יכול להיות רוחני", מרחיב אורניטורינוקו, "אבל האתגר של כל בני האדם הוא להבין שלכולנו יש שורש משותף, גם אם האמונות שלנו שונות. דווקא השונות בינינו היא שמאפשרת לנו להעניק ערך לאחרים. בדמנהור אנחנו רואים בכך אהבה, שאותה אנחנו מבקשים לבטא גם במעשים. מקדש האנושות, למשל, הוא סמל פיזי של הגישה הזאת. הוא מקדש של האנושות כולה, ולא של היבט אחד שלה, מכיוון שכל היבט מהאנושות חשוב, מיוחד ובעל ערך באינטגרציה של נשמתה. זהו מחקר חי שבו האלוהות אינה דבר קבוע, אלא תלויה בהבנה שאנחנו מסוגלים ליצור באותו זמן". מתברר כי המחקר הכי משמעותי בדמנהור הוא המחקר על מהות האנשים, מחקר שאינו רק בודק הבנה אלא בעיקר עוסק במעשים. כיום דמנהור היא פדרציה אוטונומית של קהילות שפזורות בטווח של כ-25 קילומטר ברחבי עמק ואלקיוסלה. יש לה חוקה משל עצמה, תרבות, אמנות, מוזיקה, בתי ספר ואפילו מטבע מקומי. "לפני כ-40 שנה זו הייתה קבוצה קטנה של מייסדים, אבל מאז

ואת תחייתה הרוחנית של האנושות. הם הגיעו לעמק ואלקיוסלה והחלו לחפור במקום שאותר על ידי פלקו. הם חפרו בלילות - בתחילה בידיים ובהמשך בעזרת פטישים ואזמלים, ולבסוף קנו מכונות קידוח ידניות והסוו את הרעש בהפעלה של מסורי עצים. יש האומרים שתהליך החפירה הזה הקביל לתהליך ההעמקה הפנימית וגילוי הדרך הרוחנית של הקהילה. חרף מאמצייהם של חברי הקהילה לשמור על סודיות מוחלטת, לאחר כ-20 שנה הם נחשפו. התובע הכללי של מחוז פיאמונטה איים לפוצץ את ההר, אבל פלקו הכניס אותו לביקור במקדשים והוא יצא משם נרגש. הוא הבטיח לסייע להם וארבע שנים מאוחר יותר הם קיבלו את אישורה של ממשלת איטליה לשימור המבנה, והמקום נחשב כיום לאוצר תרבות לאומי.

הענקת משמעות לכל הדברים

השער הראשון שלי אל דמנהור הוא **אורניטורינוקו פלאטאנו** (בעברית: "חדף") ו**גאזה סולידאגו** (בעברית: "עורב נחלים"). כל אחד מחברי הקהילה מאמץ שם של חיה ושל צמח, כדי להדגיש את הקשר שלו לטבע. אורניטורינוקו וגאזה הם שניים מחברי הקהילה שהגיעו לביקור בארץ. כשאנחנו נפגשים, חיוך ענקי מתפשט על פניהם. הם מביטים ישירות בעיניי

ילד פלא. בשנת 1975 הוא הקים בטורינו את מרכז הורוס לידע מצרי עתיק. סביבו התקבצה קבוצה שביקשה להעמיק עמו את המחקר ולבנות צורת חיים חדשה וחברה חדשה המבוססת על ערכים אתיים ורוחניים, במטרה לקדם את ההתעוררות של התודעה האנושית. ליישוב הם קראו "דמנהור", על שם דמנהור ממצרים העתיקה, שהייתה גם עיר הולדתו של האל הורוס - אל המלחמה במיתולוגיה המצרית, בעל ראש של נץ או בז ועין העשויה אור ירח, המסמלת את הראייה האין-סופית. משמעות השם היא "העיר של האור", או "העיר של השמש", ולתפיסת בני הקהילה היא מקום הולדתם של אלוהות חדשה ושל אדם חדש, המתאימים לעידן החדש של האנושות. אחד המחקרים המשמעותיים שקבוצת המייסדים עסקה בהם היה מיפוי של "הקווים הסינכרוניים" - רשת של 28 קווים אנרגטיים, המאפשרת לדעתם חיבור לידע אין-סופי, מקיפה את כדור הארץ ומחברת אותו לקוסמוס. מעבודת המיפוי הזאת עלה כי ארבעה קווים כאלה נפגשים בשני מקומות בעולם - בטיבט ובעמק ואלקיוסלה (Valchiussella) למרגלות הרי האלפים שבצפון איטליה. בשנת 1977 הם ביקשו להגשים חזון שהיה לפלקו בילדותו - להקים היכל מתחת לאדמה שינציח את ההתפתחות של העולם

האל הורוס משקיף על המקדש הפתוח

משחק החיים מייצג ערכים של שינוי, של יצירתיות ושל חוש הומור, שמהווים חלק בלתי נפרד מהחיים האישיים והקהילתיים בדמנהור. כשפלקו, מייסד הקהילה, זיהה שהקהילה המייסדת נכנסה לשגרה, הוא חזר עם קבוצה חדשה ויצר משחק של מלחמת דגלים בין ותיקים לחדשים. מאז החלה מסורת של משחקים קהילתיים המאלצים את התושבים לפתח את דמיונם ולצאת מאזורי הנוחות שלהם

ופעיל בתחום שלו, אבל גם להיות ער למה שקורה סביבו. דמנהור מעניקה לאדם שמעוניין בכך אפשרויות חיבור שונות עם הקהילה, התלויות במידת ההתחייבות שהוא מוכן לקחת על עצמו - מחיים מלאים בתוך הקהילה ועד לחיים במדינה אחרת תוך כדי שמירת קשר עם הדרך הרוחנית של הפדרציה. אלה שבחרו בחיים בתוך הקהילה חיים בקבוצה־משפחה רב־דורית ("נוקלאו", Nucleos) בת 15-25 נפשות, החיה בבית אחד גדול. כל אחד מקבל חדר פרטי ומשתף עם השאר את המטבח ואת החדר המגורים. לכל משפחה כזאת מטרה משותפת או פרויקט מרכזי שכולם פעילים בו. כך, למשל, משפחה אחת עוסקת בחקלאות, משפחה

הגוף החברתי. התגבש בשנת 1979 כקהילת מייסדים, ועבר לא מעט שינויים שנועדו להתאימו לצרכיה המתפתחים של הקהילה או הפדרציה של הקהילות שקיימת היום. "כך, למשל", מתארת גאזה, "יש לנו חוקה שמסבירה את המטרות העיקריות, את דרך החיים ואת הגישה הנדרשת מהיחיד ומהרבים. לכאורה זה פשוט, אבל מילים הן רק מילים, והכול תלוי באופן שבו היחיד מעניק להן משמעות ומיישם את האינטליגנציה שלו. בעבר היו בחוקה כמאה סעיפים, אבל לפני כמה שנים סוכמו יסודות ההתנסויות של הקהילה ב־20 סעיפים בלבד שפורסמו בגרסה העשירית של החוקה". השאיפה היא לגרום לכל אחד להיות אחראי

הדברים השתנו", מסבירה גאזה, החברה בקהילה זה 30 שנה. כיום חיים בדמנהור כ־500 תושבים, לא כולל אלה "שאינם תושבים" ואלה שבמעמד "תושבים זמניים".

כולנו ביחד במשחק החיים

בדמנהור קיימת חשיבות גדולה לחיים של היחיד בתוך הקהילה. עם זאת, כל אחד הוא הבורא של חייו ואחראי לתהליך ההתפתחות שלו. לשם כך נוצרו בדמנהור שלוש צורות המאפשרות לאדם התנסויות שונות שיסייעו לו בתהליך ההתפתחות הרוחנית שלו. **בית הספר למדיטציה.** נוסד בשנת 1975. על אף שמו, אין זה מקום ללימוד מדיטציה, אלא מקום להצגת המסורת והדרך הרוחנית הדמנהוריות, שמתבטאות בהבאת מודעות ומשמעות לכל רגע בכל יום. בית הספר מפתח ערכים הקשורים לחשיבה חיובית, לעשייה יזומה ולידע אוטורי, ומטרתו לעורר את הניצוץ האלוהי הקיים בכל אדם. בית הספר פתוח כיום לכל מי שמעוניין ללמוד בו.

אולם המראות, מקדשי האנושות

שנייה אחראית על מקדשי האנושות, ומשפחה אחרת דואגת ליער שמעל המקדשים וחוקרת אותו. כל אדם בוחר לגור היכן שהוא מרגיש שמתאים לו מבחינת המיקום, האנשים והפונקציה של הקהילה.

משחק החיים. נוצר בשנת 1983 במטרה להביא תנועה, התנסות ומסע. המשחק מייצג ערכים של שינוי, של יצירתיות ושל חוש הומור, שמהווים חלק בלתי נפרד מהחיים האישיים והקהילתיים בדמנהור. כשפלקו זיהה שהקהילה המייסדת "נכנסה לשגרה", הוא יצא למסע ברחבי איטליה וחזר עם קבוצה חדשה. הם יצרו משחק של מלחמת דגלים בין ותיקים לחדשים, ומאז התחילה מסורת של משחקים קהילתיים כגון משחקי הישרדות בטבע, המצאת תרבות חדשה, מדינה חדשה ופיתוחה. המשחקים האלה נקבעים על ידי מנהיגי הקהילה, אורכים ימים או שבועות ומאלצים את התושבים לפתח את דמיונם ולצאת מאזורי הנוחות שלהם. בכך הם יוצרים תהליך של התחדשות שיש לו השפעה ניכרת על היבטים שונים בתוך הקהילה.

"דור המייסדים היה מובנה יותר, מכיוון שהתפקיד שלו היה ליצור קווים מנחים כדי להקים את דמנהור משום דבר", מסבירה גאזה. "מי שהגיע אחריהם יכול היה להביא יותר פנטזיה ודמיון. המשחק אפשר לשלב את החדש עם הישן וליצור סגנון חיים משותף לכל הדורות".

ההתנסות בשלושת הגופים האלה ומידת ההתנסות תלויות בבחירה האישית של האדם. ואולם, התושבים הקבועים בדמנהור מתנסים בדרך כלל בשלושתם כדי להשיג את האלכימיה המתאימה.

האמת הסמויה מן העין

למתבונן מהצד הדמנהורים יכולים להיות הפסד כקבוצה של אנשים חולמניים, עם הראש בעננים, שמנותקים לגמרי מהעולם ושאינם להם מושג מהם באמת "החיים". זו יכולה להיות גם התחושה למי שמגיע למרכז בשעות 12:00-15:00 בזמן הפסקת הצהריים או לאלה שמבקשים שהדברים יתרחשו כאן, כרגע ומיד. ואולם, האמת לעתים סמויה מן העין.

בשנים האחרונות דמנהור פותחת את שעריה לעולם, מכיוון שעל פי תפיסת חבריה "הגיע הזמן". היא מבקשת לשתף ולהשתתף, ליצור שיתופי פעולה עם אנשים במקומות שונים בעולם. היא עושה זאת בצורות שונות -

ועכשיו לאן?

דמנהור היא קהילה רוחנית דינמית שעוצמתה טמונה אולי במוטיבציה החזקה של האינדיבידואל שבחר את דרך המחקר הזאת, שאפשרה לקהילה המשכיות במשך כ-40 שנה. זהו חזונו של אדם שהיה מסוגל לראות את העתיד כאילו הוא כבר הושג, גם כשדבר עוד לא היה קיים. "החיבור של זה עם זה, לתפיסתנו, אינו סכום מתמטי", מדגישה גאזה. "הוא סדר חדש, מכיוון שהוא מאפשר לאנושות להגיע לרמה חדשה. זוהי היכולת לזהות את עצמך כחלק מגוף גדול יותר מעצמך, מישות גדולה יותר ממשפחה, שיש לה ייעוד ושהיא גם יכולה לתת מענה לכל הצרכים בחייו של אדם. הכול אפשרי כשעושים את זה ביחד".

דמנהור אינה רוצה להישאר סגורה ומוגבלת בתוך עצמה. חבריה מאמינים שזה הזמן להתחיל לעבוד בשיתופי פעולה. "החלום שלנו הוא השלב הבא של מקדש האנושות", מספר אורניטורניקו. "זהו היצירה של 'מקדש העמים', שיהיה מקום התיישבות חדש. הוא זוהה כבר על ידי פלקו ועל ידי אנשי רוח נוספים". הם מאמינים שיצירת החלל הזה יכולה להיות הבול על מכתב הכוונות של האנושות לעבור לשלב הבא של ההכרה האנושית. הם קוראים לזה "סופר אינדיבידואל", מודעות שקשורה עם הכוכבים, עם ישויות נוספות שבאופן רחני הן חלק מאיתנו.

"אנחנו מזמינים את כל מי שפתוח לרעיון הזה של רוחניות להביא את החלומות שלו ביחד איתנו לאותו כיוון", אומרים גאזה ואורניטורניקו. "ואולם, אין הכוונה לחלום או לדבר על זה. העיקר הוא המימוש של זה בחיי היום-יום שלנו, עם כל הקשיים שהחיים עם אחרים יכולים ליצור, תוך כדי ההבנה הרוחנית שלנו שחיים עם אחרים מאיצים למידה יותר מאשר לימוד בכל בית ספר".

צילום: ארכיון פרדיצית הקהילות בדמנהור, Damanhur Federation of Communities Archive

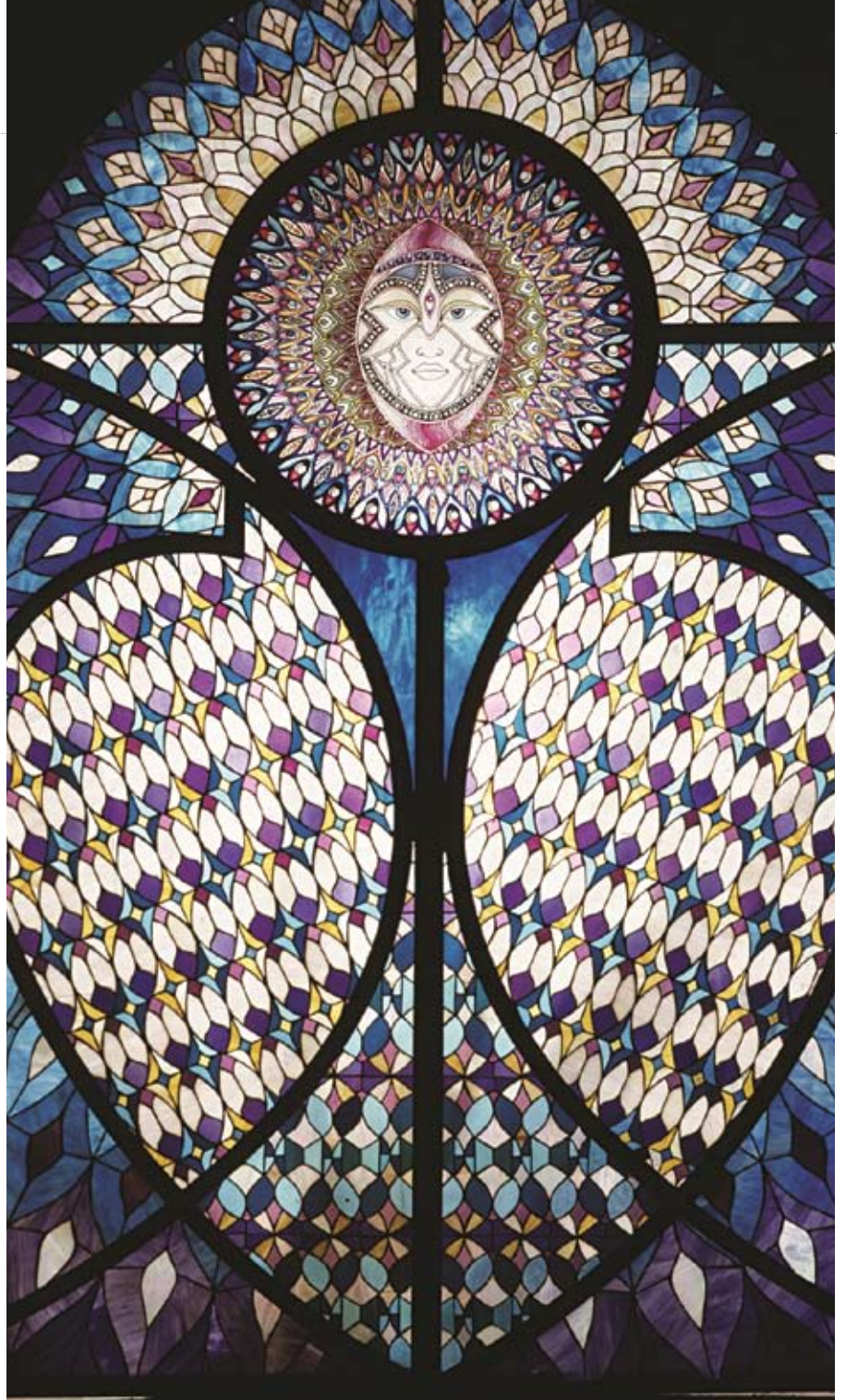
אולם המתכות, מקדשי האנושות

בשנים האחרונות דמנהור פותחת את שעריה לעולם. היא מבקשת לשתף ולהשתתף, ליצור שיתופי פעולה עם אנשים במקומות שונים בעולם. הביקורים האלה חשובים בעיני הדמנהורים בשל ההתנסויות ההדדיות, החליפין שמתאפשרים דרכן. אדם המבקר בדמנהור חווה אותה ולוקח מתוכה את החוויה ואת ההתנסויות, ובאותו זמן גם מביא אליה את עצמו ואת ההתנסויות שלו וכך יוצר תנועה ורענון בקהילה

נסיעה של קילומטרים בודדים בעמק ובו סכר מרהיב מביאה אותנו ל"Damanhur Crea", "מרכז היצירה". זהו מקום מושבם של חדרי המלאכה המיועדים לעשייה אמנותית, של הגלריות, של חדרי הטיפול המיוחדים, של סופרמרקט, של קפיטריה ושל חנויות לממכר תכשיטי "סלפיקה" המיוחדים. מי שמעוניין יכול לבקר גם ביער המקודש, הנמצא בהר שמעל מקדשי האנושות. הוא נחשב להמשך חיזוני של המקדש, והעצים שגדלים בו משמשים כסוג של אנטנות שמחברות את המקדש עם היקום. וכל זה על קצה המזלג. אולי הדמנהורים רואים את הדברים באופן שונה ממרבית האנשים, אבל אין ספק שכדי להקים את כל מה שקיים שם, נדרשת עבודה

שעליה קריסטל ענק. שם מתקיימים אירועים ציבוריים שונים של הקהילה, כגון טקס ירח מלא (טקס האוראקל), אחד מהטקסים החשובים בדמנהור המתקיים פעם בחודש ופתוח לקהל הרחב. אנשים מכל רחבי העולם מוזמנים לפנות לאוראקל להתייעצות, גם אם הם אינם מגיעים באופן פיזי כדי להשתתף בטקס. בין מבנה מגורי הנוער וגן השעשועים לילדים, יש גם פינות מזבח לאלמנטים השונים, מרחבי דשא שעליהם אבנים צבעוניות המזמינות את מי שרוצה למדיטציה בתנועה, ומעגל אבנים עצום כמו בימים עתיקים, שם נחגגים הימים הסולאריים וימי השוויון בשנה, שהשתתפות בהם פתוחה לקהל הרחב.

מפעילויות התנדבות בקהילה המקומית ועד לשיתופי פעולה אקולוגיים עולמיים. למבקרים בה היא מאפשרת רמות שונות של התנסויות - מביקור של יום באזור המרכזי ובמקדשים ועד לשהות בת שלושה חודשים במסגרת תוכנית של "תושב זמני", שבמהלכה המבקרים חווים את הקהילות השונות בדמנהור, לומדים את השפה, את המסורת, את קצב החיים ואת האופן שבו הגופים שבתוכה פועלים. הביקורים האלה חשובים בעיני הדמנהורים לא רק בשל ההיבט הכלכלי שלהם, אלא אולי בעיקר בזכות ההתנסויות ההדדיות, החליפין שמתאפשרים דרכן. אדם המבקר בדמנהור חווה אותה ולוקח מתוכה את החוויה ואת ההתנסויות, ובאותו זמן גם מביא אליה את עצמו ואת ההתנסויות שלו וכך יוצר תנועה ורענון בקהילה. הביקור מתחיל באזור המרכזי, ה-DAMJL, השטח הראשון שנרכש על ידי המייסדים ושבנו התגוררו בהתחלה. כיום נמצאים שם המשרד לקבלת אורחים ומשרדים שונים, חדרי אירוח וגם "המקדש הפתוח" - שדרה של עמודים ופסלים שמובילה אל במה

רבה שמצריכה לא רק אמונה חזקה בדרך, אלא גם, ואולי בעיקר, חריצות והתמדה. אני מוצאת את פעילותם מעוררת השראה לאפשרות של מימוש "הרוח" ב"אדמה".

יופי פנימי עמוק ונוגע

אין מילים שיתארו את יופיים של האולמות ושל החדרים השונים במקדשי האנושות. זהו אינו יופי במובן הרגיל שלו, זה שאנחנו רואים בעין, אלא יופי שאפשר לחוש בלב. לאחר הליכה קצרה בתוך מנהרה שסימני החציבה הידניים ניכרים בה, אנחנו מגיעים לאולם הראשון. עוד לפני שהמוח מספיק לקלוט את העושר המתבטא בחומרים, בצבעים ובצורות, משהו בפנים נוגע עמוק ומהר; עוטף. לאחר מכן כל אחד רואה, חווה ומבין את המקדשים בצורה אחרת. המעברים בין החדרים וההיכלים במקדשים, בדומה למעברים המתרחשים בחיינו, כרוכים לעתים במסתוריות. פעם אחת אנחנו עוברים למקום חדש דרך דלת סתרים, פעם אחרת - דרך מעבר שנפתח בפנינו רק לאחר שאנחנו מוצאים ומבינים את הרמזים. יש גם מדרגות מתקפלות שנפתחות למטה ושולחות אותנו אל הלא נודע. קצרה היריעה מלפרט את כל מה שאפשר לפגוש שם, אבל אני מקווה שהתיאורים הבאים יוכלו להעביר ולו במעט את התחושה או את ההבנה באשר לעומק היצירה.

החדר הכחול. החדר הראשון שנחפר במקדש. יש בו כדור בדולח (ספרואיד) מלא בנוזל אלכימי כחול. מולו נמצא כיסא חמר מטרה-קוטה, שעליו יושבים לעתים מנהיגי הקהילה המבקשים למדוט בעניינים שנוגעים להנהגת הקהילה.

אולם המים. מוקדש לעיקרון הלידה של הבריאה, ומטרתו להוליד או להעיר בתוכנו את האש הפנימית שקשורה לחיפוש הרוחני. זהו האולם הגדול הראשון שנבנה. הוא נמצא במקום מפגשם של הקווים הסינכרוניים ומכיל את הידע העתיק. זהו האולם היחיד שעל קירותיו פלקו עצמו צייר וכתב ב-12 שפות עתיקות את מכלול הידע האנושי החשוב על פי תפיסתו. לאחר שנולד החיפוש הרוחני באדם, נולד בו גם הרצון העמוק לחקור - פנימה והחוצה. בהתאם לכך, מתפצלים האולמות לשני כיוונים: חלקם מתייחסים למחקר של האנושות - אולם האדמה העליון והתחתון

ביקור בדמנהור

כל אחד יכול לנסוע לדמנהור לבד, אבל אפשר גם בקבוצה, באחת משתי האפשרויות הבאות:
ואיט פדר ואורי, בית הספר הבין-לאומי לריפוי בצלילים ותדרים.
www.damanhur-spiritual-journey.coi.co.il
זאב בן-אריה, מנצח וחוקר תרבויות ודתות העולם ומחבר הספר על מקדשי דמנהור "מקדש אדם - אדריכלות מקודשת איטליה-ירושלים".
www.prag.co.il, www.sacreditaly.co.il

חדר הספרואידים (כדורי הבדולח), מקדשי האנושות

אין מילים שיתארו את יופיים של האולמות ושל החדרים השונים במקדשי האנושות. זהו אינו יופי במונח הרגיל שלו, זה שאנחנו רואים בעין, אלא יופי שאפשר לחוש בלב. עוד לפני שהמוח מספיק לקלוט את העושר המתבטא בחומרים, בצבעים ובצורות, משהו בפנים נוגע עמוק ומהר; עוטף. לאחר מכן כל אחד רואה, חווה ומבין את המקדשים בצורה אחרת

והתשיעי מול הכניסה. בין הגומחות ניצבים עמודים שעליהם פסלים של גבר ואישה בתנוחה מינית, המייצגים את האיחוד שבין הזכרי לנקבי המאפשר את קיומו של העולם. **אולם המראות.** האולם הגדול ביותר במקדש. הוא נועד לעורר בתוכנו את החלק הגבוה שבתוכנו וקשור לשלב הבא בהתפתחות האדם. אין ספור מראות מוטות והרצפה המבריקה יוצרות אין ספור השתקפויות של העצמי. רק כשנסיר את הערפל מעל עינינו, יצליח האור האלוהי להשתקף דרכנו. הסיור במקדשי האנושות נטול זמן. היציאה אל האוויר הפתוח והקרר כמו זורקת אותי בחזקה חזרה אל "העולם הזה". בבת אחת מתגבשים מחדש המקום והזמן. זהו מעבר חד, שרק צחוקם של הילדים במשפחה השומרת על המקדש מרכך אותו במעט.

דמנהור, האתר הרשמי. www.damanhur.org

והמבוך; והאחרים מתייחסים לתהליך ההתפתחות הרוחנית באדם - אולם המראות, אולם המתכות וחדר הספרואידים (כדורי הבדולח).

אולם האדמה העליון. חושף אותנו לסיפור ההתפתחות האנושית. במרכז ההיכל מצוירת דמות של אנדרוגינוס, שהוא מקור הבריאה. התהליך מתחיל בדמות של גבר שבורא את היקום באמצעות נשיפה מפיו דרך כפות ידיו, ממשיך בציורים המתארים את התפתחות ההיסטוריה האנושית ואת המאבק התמידי בין הטוב לרע ומסתיים בדמות של אישה שאוספת בכפות ידיה ניצוצות אור הנשלחים אליה. מהצד צופה בכל זאת דמות של איש זקן ענק שמחזיק בידו שעון חול ומזכיר לנו את הזמן הקצוב שנותר לאנושות כדי לתקן את עצמה.

המבוך. שילוב מרשים של מסדרונות ואולמות המציגים עשרות אמונות ודתות שהופיעו במהלך ההיסטוריה של העולם. בכל חלון מוצגת אלוהות שונה, וגם היהדות מופיעה שם. "לתפיסתנו, כל האלוהיות השונות הן ביטוי של אמת אחת, של אלוהים

אחד", מסביר אורניטורניקו. "הדתות הופיעו בשלבים מסוימים של ההתפתחות האנושית כדי ליצור תחושה וכיוון, וגם כדי ליצור ערך של גיוון, של שונות בין סוגים שונים של אנשים". המבוך, שנמצא עדיין בתהליך של התפתחות ובנייה, אמור להנציח את כל המידע הקיים על תהליך ההתפתחות של האמונה האנושית.

אולם המתכות. מתאר את תהליך ההתפתחות הרוחנית האפשרית של האדם בהתאם לשמונה שלבים שונים בחייו, המאופיינים כל אחד במתכת שונה ומייצגים תהליך אלכימי של הפיכת מתכת פשוטה לזהב, המתכת הגבוהה ביותר.

חדר הספרואידים. נחשב לקודש הקודשים של המקדש. בחדר המוארך תשעה כדורי בדולח המכילים נוזל אלכימי ומונחים בתוך גומחה המיוחדת להם - ארבעה מכל צד,